

ne og 7 mill. kr. til administrationsbidrag og speciallægerklæringer m.v.

Den statslige andel af de 10 mill. kr. udgør 0,5 mill. kr., kommuner og amtskommuners andel 3,5 mill. kr., mens andre forsikringssselskabers andel udgør 6 mill. kr.

I 1997 skønnes forslaget at medføre en samlet merudgift på ca. 67 mill. kr. (PL-1996). Dette beløb er fordelt med 54 mill. kr. til mén-godtgørelse og erstatning for tab af erhvervsevne, 10 mill. kr. til administrationsbidrag og 3 mill. kr. til speciallægeerklæringer m.v.

Den statslige andel af de 67 mill. kr. udgør 3 mill. kr., kommuner og amtskommuners andel 24 mill. kr., mens andre forsikringssselskabers andel udgør 40 mill. kr.

I 1998 skønnes forslaget at medføre en samlet merudgift på ca. 198 mill. kr. (PL-1996). Dette beløb er fordelt med 185 mill. kr. til mén-godtgørelse og erstatning for tab af erhvervsevne, 10 mill. kr. til administrationsbidrag og 3 mill. kr. til speciallægeerklæringer m.v.

Den statslige andel af de 198 mill. kr. udgør 8 mill. kr., kommuner og amtskommuners andel 71 mill. kr., mens andre forsikringssselskabers andel udgør 119 mill. kr..

I 1999 skønnes forslaget at medføre en samlet merudgift på ca. 235 mill. kr. (PL-1996). Dette beløb er fordelt med 222 mill. kr. til mén-godtgørelse og erstatning for tab af erhvervsevne, 10 mill. kr. til administrationsbidrag og 3 mill. kr. til speciallægeerklæringer m.v.

Den statslige andel af de 235 mill. kr. udgør 10 mill. kr., kommuner og amtskommuners andel 85 mill. kr., mens andre forsikringssselskabers andel udgør 140 mill. kr.

Administrative konsekvenser

Det vil tage op til et år, før Arbejdsskadestyrelsen kan vurdere, om en skade er varig. Sagerne vil bl.a. skulle afvente lægelig dokumentation for, om lidelsen er varig, før de kan forelægges Erhvervs sygdomsudvalget.

Det nødvendiggør, at Arbejdsskadestyrelsen må informere de skadelidte dels om ventetiden, dels om den indbyggede varighedsvurdering, der reelt kan føre til en afvisning af sagen, hvis det står klart, at der ikke er tale om varige skader.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget medfører ikke miljømæssige konsekvenser.

Forhold til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Bestemmelserne indfører pludselige løfteskader som nyt arbejdsskadebegreb i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade på linie med arbejdsulykker, kortvarige skadelige påvirkninger og erhvervs sygdomme. Ændringen i nr. 1 er alene redaktionel.

Til nr. 3

Bestemmelsen i forslaget til § 9 a, stk. 1, definerer det nye arbejdsskadebegreb. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i forslaget til § 9 a, stk. 2, fastslår, at pludselige løfteskader kun kan anerkendes efter forelæggelse for Erhvervs sygdomsudvalget. Bestemmelsen fastslår endvidere, at sagerne skal forelægges for Erhvervs sygdomsudvalget, medmindre forelæggelsen er udsigtsløs. Denne procedure svarer til den procedure, der gælder for sygdomme, der ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervs sygdomme.

Bestemmelsen i forslaget til § 9 a, stk. 3, knytter retsvirkningerne efter loven til den dag, hvor den pludselige løfteskade opstår, svarende til reglerne for ulykkestilfælde. Det har betydning for muligheden for, at skadlidte kan få betalt udgifter efter § 30 tilbage fra datoen for det pludselige løft. Samtidig kan skadlidte efter § 32, stk. 6, få tillagt en løbende erstatning for tab af erhvervsevne med virkning fra et tidligere tidspunkt end afgørelsestidspunktet, dog ikke med virkning fra et tidligere tidspunkt end skadedatoen.

Bestemmelsen i forslaget til § 9 a, stk. 4, placerer forsikringsmæssigt pludselige løfteskader sammen med erhvervs sygdomme. Dermed vil de blive omfattet af de nuværende koncessioner vedrørende erhvervs sygdomme.

Da pludselige løfteskader i forsikringsmæssig sammenhæng opfattes som erhvervs sygdomme, vil de være omfattet af lov om forsikringsvirksomhed § 210 h, stk. 1, 2. pkt. (lovbekendtgørelse nr. 963 af 29. november 1994, som ændret ved lov nr. 369 af 14. juni 1995). Efter den nævnte bestemmelse er forsikringssselskaberne berettigede til uden varsel at forhøje præmierne inden for forsikringstiden som følge af udgiftsforhøjelser, der ikke har kunnet forudsiges.

Til nr. 4

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til socialministeren til at indføre en pligt for læger til at